

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.30/2010/5. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi május hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A halált okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. évi július hó 7. napján kihirdetett 5.B.61/2007/49. számú **ítéletét megváltoztatja**, a fegyházbüntetés tartamát 6 /hat/ évre mérsékeli.

Az eljárás során 597.767.-/Ötszázkilencvenhétezer-hétszázhatvanhét/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 372.151.- /Háromszázhetvenkettőezer-egyszázötvenegy/ Ft-ot a vádlott, míg 225.616.- /Kettőszázhuszonötezer-hatszáztizzenhat/ Ft-ot a Magyar Állam visel.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 6.000.- /Hatezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság megismételt eljárásban Tatabányán, 2009. május 22., június 30. napján tartott tárgyalások alapján hozott, és 2009. július 7. napján kihirdetett 5.B.61/2007/49. számú ítéletében

a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és az /5/ bekezdésének II. fordulata szerint minősülő halált okozó testi sértés büntetében.

Ezért, mint többszörös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az előzetes fogvatartásban 2006. augusztus 30. napjától az első fokú ítélet kihirdetésének napjáig eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett arról, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra, valamint a lefoglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről. Kötelezte vádlottat 601.367.-forint felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a cselekmény eltérő minősítése, emberölés büntetében való bűnösség megállapítása és a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A vádlott fellebbezésének írásban előterjesztett indokolása szerint nem bizonyított, hogy **sértett** bűncselekmény áldozata lett, holttestének hiánya önmagában bizonyítja, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. Kétségbe vonta **T1 tanú** tanúvallomásának hitelességét, vitatta, hogy bűnössége a tanúk vallomása és a saját későbbiekben visszavont beismerő vallomása alapján megállapítható, elégséges bizonyíték hiányában ezért felmentését kérte.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.303/2009/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést visszavonta, a vádlott javára bejelentett jogorvoslati kérelmeket pedig alaptalannak tartotta. A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Az indítványban kiemelte, hogy relatív eljárási szabálysértést követett el a megyei bíróság, amikor a soronkívüli eljárás követelményének nem tett eleget, és az ítéletet késedelemmel foglalta írásba. A bizonyítékok mérlegelésével egyetértett, álláspontja szerint a logikusan mérlegelt bizonyítékok megalapozzák a vádlott bűnösségét, a cselekmény minősítését és a bűnösségi körülmények helyes értékelésével kiszabott büntetést törvényesnek tartotta.

A fellebbezési eljárásban az ítéletábra nyilvános ülésén a védő fellebbezését fenntartotta, elsődlegesen a vádlott védekezésének megfelelően a holttest hiányára a tanúk nem egybehangzónak tartott vallomására figyelemmel, indítványozta bizonyítottság hiányában a vádlott felmentését. Vitatta a bűnösség megállapítását amiatt is, hogy a bíróság bizonyítékként fogadta el a vádlott saját magára tett terhelő vallomását, de nem vonta le azt a következtetést, hogy jogos védelmi helyzetben cselekedett. Másodlagosan, a bűnösség megállapítása mellett az előzetes fogvatartásban eltöltött hosszú időtartam nyomatékos enyhítő körülményként való értékelésével a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen a jogos védelmi helyzetben történt elkövetésre való védelmi hivatkozást a vádlott és a sértett eltérő testalkata miatt is alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy a közvetett terhelő bizonyítékok sokaságára figyelemmel megalapozottan került sor a vádlott bűnösségének megállapítására. Az első fokú bíróság a bizonyítékokat, köztük a vádlott kétirányú vallomását logikusan elemezte, részletesen megindokolta, hogy a tanúvallomásokból és a vádlott vallomásából milyen részeket fogadott el. A bizonytalan körülmények a vádlott javára a bűncselekmény minősítésében értékelést nyertek. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a bűnössége megalapozottan került megállapításra, a minősítés és a kiszabott büntetés törvényes, az ítéletnek csak a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését kell a Be. 403.§ /5/ bekezdésére figyelemmel megváltoztatni.

A vádlott perbeli nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez.

A védelmi fellebbezések közül a felmentésre irányuló fellebbezés alaptalan, az enyhítésre irányuló fellebbezés alapos.

A vádlott és védő fellebbezése alapján az ítéletábra a Be. 348.§ /1/ bekezdésben írtaknak megfelelően, a megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül a Komárom-Esztergom Megyei bíróság ítéletét. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság eljárása a - késedelmes ügyintézés kivételével - törvényes volt, érdemi felülvizsgálatot alkalmatlanná tévő eljárási hibát nem vétett, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A bizonyítékokat perrendszerűen értékelte, mérlegelő tevékenységéről részletesen és alaposan számot adott. A megyei bíróság az ítéletábra Bf. 63/2006/11. számú hatályon kívül helyező, és új eljárásra utasító végzésében előírtaknak megfelelően a megismételt eljárásban részletes bizonyítást vett fel, igénybe vette az ügyben egyáltalán fellelhető valamennyi bizonyítási eszközt. A bizonyítási eszközök közül a személyi bizonyítékok részben ellentétes tartalmú adatokat tartalmaztak, és a sértett holttestét sem lehetett felkutatni, ebből következően a megyei bíróságnak a vallomások részletesen kellett mérlegelnie, és logikus magyarázatát adnia a tényállás tekintetében kifejtett álláspontjának.

A vádlott és védő a történeti tényállás megalapozottságát a közvetlen bizonyítékok hiányára, a vallomásokban fellelhető eltérésekre hivatkozva vitatta, a védői álláspont szerint a bizonyítékokból a vádlott bűnösségét alátámasztó kétséget kizáró tények nem voltak levonhatók. Az ítéletábra ezzel az érveléssel nem értett egyet, mert a bírói mérlegelés kompetenciájába tartozik, hogy a bíróság az ellentétes tartalmú bizonyítékok közül melyeket, illetve a vallomások melyik részét fogadja el valónak. A szabad bizonyításnak megfelelően a tárgyalás anyagává tett valamennyi bizonyítási eszköz meggyőző erejét, az abból származtatható bizonyítékot vizsgálni kell. Az első fokú bíróság ennek a követelménynek eleget téve minden olyan bizonyítékot

megvizsgált, amely a tényállás hiánytalan megállapításához szükséges volt, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelő tevékenysége nem kifogásolható, egyoldalú értékelést nem tartalmaz.

Az első fokú ítéletben megállapított tények a vádlott beismerő vallomása, **T1 tanú** tanúvallomása és a további tanúk ezt erősítő vallomásain, az okirati bizonyítékokon, az igazságügyi orvos-szakértők és az igazságügyi elmeorvos szakértők véleményéből származó adatokon alapulnak.

A nyomozás és az első tárgyalás során a vádlott többször elismerte, hogy a sértett halálát ő okozta, elmondta milyen körülmények vezettek a sértett halálához, megmutatta hová vitték elásni a BMW gépkocsi csomagtartójában **T1 tanúval** a sértett holttestét, az eltemetési hely környékén megtalált kabátban a sértett kabátjának bundabélését felismerte. Beismerését kiegészítette **T1 tanú** vallomása, aki a holttest eltüntetésének körülményeire hasonlóan nyilatkozott, lényeges eltérés a két vallomás között abban volt, hogy a sértett felesége tudott-e a cselekmény elkövetéséről, volt-e vérnyom a szobában, hogyan és kinek mondta el a sértett halálát a vádlott. A tanú vallomása mindvégig határozott volt abban a tekintetben, hogy a vádlottal való verekedés következtében halt meg a sértett, látott vérnyomokat, és a vádlott nem említette, illetve nem volt rajta észlelhető, hogy a sértett bántalmazta volna.

T1 tanú, **T4 tanú** tanúk eljárás során tett valamennyi vallomása és **T3 tanú** / nyomozás során tett vallomásai megerősítették **T1 tanú** tanúvallomását, a vádlott nekik is elmondta, hogy a sértett halálát okozta, amire “fejbe vágta, agyoncsapta” kifejezéseket használt.

A vádlott és a tanúk vallomásai között a sértett halálának bekövetkezéséről való tudomásszerzés és a halálos eredményű bántalmazás módjának körülményeiről szóló eltéréseket bíróság szembesítésekkel próbálta feloldani és ahol ez nem vezetett eredményre, az ellentétes vallomásoknak csak az egymást tisztázó részeit fogadta el. A tényállás megállapításánál mellőzte **T5 tanú** vallomását, mert az értékelhető bizonyítékkal nem szolgált. A tanúvallomásokat és az orvosszakértői megállapításokat összevetette a vádlott által elmondottakkal, amelynek eredményeként megalapozottan állapította meg, hogy a vádlott tagadása és védekezése ezekkel nem áll összhangban. **T1 tanú** szerint a vádlott mondta neki, hogy verekedtek a sértettel, és ennek következtében halt meg. Látta a sértett holttestét, és segített elásni a C... patak közeli nádas, ingoványos területen. A sértett halálának körülményeit később elmesélte **T7 tanúnak**, a sértett édesanyjának is, akinek beszámolt arról is, hogy amikor elakadtak a sértett pokrócba csavart holttestét rejtő gépkocsival, a sértett testvéréért visszament, hogy segítsen kivontatni a sárból.

T6 tanú a sértett testvére mindezt megerősítette. **T4 tanú** a vádlott elmondásából tudta meg, hogy meghalt a sértett egy ütésétől.

A vádlott beismerő vallomásában arra hivatkozott, hogy az ittas sértett szóváltásuk közben fahusánggal támadt rá és a bordáját eltörte, a következő ütését kivédte, majd azért, hogy a földre került sértett ismételt támadását megakadályozza, fejbe rúgta. A halálos rúgást a szoba és a konyha közti ajtónál jelölte meg, az életjelet már nem adó sértetten vérzést nem látott.

Tagadta, hogy vérnyomok voltak a szobában, **T1 tanú** viszont az ágynál a padlón és az ágynemű leelőgő részén vérszennyeződést észlelt, a fészerbe rejtett sértett fejét pedig egy fekete anyaggal burkolva látta. A vádlott arra emlékezett, hogy amikor a csomagtartóból kiemelte a sértett testét, a keze véres lett. Az orvosszakértői vélemény szerint a bakancsos rúgás vérzéssel járó sérülést okozhatott. Az acélbetétes bakancsban közepes erővel, a fejre leadott egy rúgás a bekövetkezett koponyatörés, koponyaűri vérzés okozta keringés-és légzésbénulás miatt, az orvos szakértők véleményével alátámasztottan alkalmas volt a sértett azonnali vagy rövid időn belül bekövetkező halálának okozására. **T1 tanú**, **T4 tanú**, **T3 tanú** és **T7 tanú** tanúk olyan eseményről a tanúvallomásukból kitűnően nem szereztek tudomást, amiből arra lehetne következtetni, hogy a sértettel szemben védekeznie kellett a vádlottnak, és sérülést sem észleltek rajta a cselekmény elkövetése után. A sértett elásott holttestének helyét a vádlott és **T1 tanú** a nyomozó hatóságnak megmutatták, de a kutatás ellenére a test maradványait nem, csak a kabátjának egy darabját sikerült fellelni. Ennek oka a természeti körülményekkel vagy a kutatás módszerével magyarázható, és önmagában nem teszi kétségessé hogy a bűncselekmény elkövetése megtörtént.

A megyei bíróság a vádlott és a tanúk vallomásainak egybevetése után megindokolta, hogy a vádlott részletes, a nyomozás és az első tárgyalás során tett beismerő vallomásai miatt felelnek meg a valóságnak, a sértett bántalmazását tagadó, visszavont vallomását pedig miért nem fogadta el. **T1 tanú**, **T4 tanú**, **T3 tanú** / tanúk felé a sértett haláláról a vádlotti közlés a valóság alapját a tanúk vallomása alá támasztotta, **T6 tanú** és **T7 tanú** sértetti hozzátartozók vallomása pedig közvetve megerősítette.

A fenti vallomások alapján helytálló a megyei bíróságnak az a tényállásban rögzített következtetése, hogy a vádlott bántalmazásától a sértett kétséget kizáróan elhunyt, bár a holtteste nem került elő. Objektív bizonyíték nélkül is az elfogadott bizonyítékok egybecsengenek, és megcáfolják a vádlottnak azt a tagadását, hogy a sértettel szemben semmilyen bűncselekményt nem követett el. A megyei bíróság helyes okfejtéssel vetette el a vádlottnak a sértett esetleges külföldre távozásával, valamint a kitervelt hamis vallomással kapcsolatban kifejtett véleményét is, aminek semmilyen hiteles alapja nem volt.

A fenti terhelő bizonyítékok mind egy irányba mutatnak, ennél fogva cáfolják a vádlott tagadását, így az a következtetés vonható le, hogy a mérlegelés törvényes volt,

a sértett halálát okozó bűncselekményt a vádlott elkövette. A felülbírálat során a bizonyítékok felülmérlegelésére törvényes lehetőség nincsen, a tényállás megalapozottságát vitató fellebbezések nem voltak eredményesek.

Az első fokú bíróság a szükséges mértékben feltárta a bűncselekmény elkövetésének körülményeit, az ítéleti tényállás a bűnösség kérdésében való döntéshez a releváns tényeket hiánytalanul tartalmazza, nem szenved a Be. 351.§ /2/ bekezdésben írt megalapozatlansági hibákban, ezért az ítélőtábla felülbírálata során határozatát változtatás nélkül erre alapította.

A tényállás alapján okszerűen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése megfelel a büntetőjog szabályainak.

Az ügyészi vádra figyelemmel a megyei bíróságnak a cselekmény minősítésénél abban kellett állást foglalnia, hogy a vádlott szándéka a sértett életének kioltására, vagy testi sértés okozására irányult-e. Az első fokú bíróság e körben vizsgálta a jogos védelmi helyzetben történt elkövetés lehetőségét is. Helyesen állapította meg, hogy a szakértői véleményre, a vérszennyeződés helyére, a tanúvallomásokra figyelemmel nem támasztható alá a vádlott vallomásának az a védekezést tartalmazó része, hogy cselekményét jogos védelmi helyzetben követte el.

A jogos védelem fennállását a bizonyítékok nem támasztották alá, a bűncselekményről tudomást szerzett tanúknak maga a vádlott sem tett ilyenről említést, továbbá **T1 tanú** által a szobában látott vérszennyeződés - ami az orvosszakértők véleménye szerint a fejberúgástól származhatott - cáfolta azt az előadását, hogy a lakáson belül a konyha és a szoba közti ajtóban történt a verekedés. A jogos védelem megállapítása iránti fellebbezés emiatt nem volt eredményes.

A vádlott aktuális testi sértésre irányuló szándékára a megyei bíróság okszerűen következtetett, a rá vonatkozó jogi indokolás is helytálló. A bizonyítékokkal kétséget kizáróan alá nem támasztható tény a Be. 4.§ /2/ bekezdése szerint a vádlott terhére értékelni nem lehetett, ezért az ölési cselekmény elkövetésére vonatkozó bizonytalanságokat a vádlott javára kellett a bíróságnak figyelembe venni. Kétségtelenül bizonyítható volt azonban az tény, hogy a rúgásból származó koponya sérülés következményeként a sértett elhunyt, amelynek bekövetkezését a vádlott azért nem látta előre, mert a kellő körülmények között - az acélbetétes bakanccsal közepes erővel leadott rúgástól a sértett meghalhat - elmulasztotta. A vádlott annak tudatában rúgta meg közepes erővel a sértettet, hogy ennek következtében sérülést okoz, egyenes szándékkal követte el a testi épség elleni támadást, de a bekövetkezett halálos eredményre csak a hanyag gondatlansága terjedt ki.

A büntetéskiszabás körében az első fokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta és értékelte. Az ítélet tábla nagyobb súlyt tulajdonított a büntető eljárás elhúzódásának, a büntető eljárás hatálya alatt előzetes fogvatartásban eltöltött időnek, amit a vádlott javára nyomatékos enyhítő körülményként vett figyelembe.

A bűnösségi körülményeket együtt értékelve jutott az ítélet tábla arra az álláspontra, hogy a büntetési cél eléréséhez a Btk. 83. § /1/ bekezdésében írt követelményeket és a bűncselekmény elkövetésétől eltelt több mint 12 évet is figyelembe véve - bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott terhére értékelt súlyosító körülmények ellenére - a kiszabott főbüntetés tartamánál rövidebb idejű szabadságvesztés kiszabása indokolt. Ezért a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésnek helyt adva annak tartamát mérsékelte.

A bűnügyi költségre vonatkozó, a Be.403.§ /5/ bekezdésében írt rendelkezésnek megfelelően az ítélet tábla a vádlottat nem kötelezte a megismételt eljárás folytán felmerült bűnügyi költség megfizetésére, azt az államnak kell viselnie, ezért a vádlottat terhelő bűnügyi költséget a rendelkező részben írt összegben állapította meg.

Az első fokú ítéletnek a főbüntetés mértékére és a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseit a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján az ítélet tábla a fentiek szerint megváltoztatta, az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdésén alapul.

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

G y ő r , 2010. május 18. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. július 7. napján kihirdetett 5.B.61/2007/49. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. május 18. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: